

מסכת מגילה דף כא.

משנה כ:	גמרא כא.
כל הלילה כשר לקצירת העומר	דאמר מר קצירה וספירה בלילה והבאה ביום, ויליף לה במסכת מנחות מקראי.
ולהקטר חלבים ואברים	דכתיב "כל הלילה עד הבקר".
זה הכלל, דבר שמצותו ביום, כשר כל היום	לאתויי סידור וסלוק לחם הפנים ובזיכין, וכו' יוסי, דאם סילק הישנה בבקר יש לו כל היום לסדר החדשה. וזה שנאמר "לפני תמיד", היינו שלא ילין שלחן בלא לחם".
דבר שמצותו בלילה, כשר כל הלילה	לאתויי אכילת פסחים, ודלא כראב"ע שאמר עד חצות, שלמד ראב"ע "בלילה הזה" "בלילה הזה" ממכת בכורות.

הדרן עלך הקורא למפרע**פרק הקורא עומד**

משנה

- הקורא את המגילה עומד ויושב, יצא.
- קראה אחד, קראה שנים, יצאו, ולא אמרינן אין שני קולות נשמעין כאחד.
- מקום שנהגו לברך לאחר המגילה, מברך, ושלא לברך, לא יברך.

קורין..	פוחתין	מוסיפין	מפטירין	
שלשה	×	×	×	שני וחמישי ושבת במנחה
ארבעה	×	×	×	ראש חדש וחול המועד
חמשה	×	(✓)	✓	יום טוב
ששה	×	(✓)	✓	יום כפור
שבעה	×	✓	✓	שבת

- הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריה.
- אין מוסיפין ומפטירין בראש חדש ובחול המועד, שהם ימי מלאכה, שאפילו בחול המועד מלאכת דבר האבד מותרת, ובשבת במנחה אין מוסיפין ומפטירין, שהיו רגילין לדרוש כל היום.

מסכת מגילה דף כא

- **תנא** - במגילה קורא עומד או מיושב, משא"כ בתורה, **דאמר רב אבהו**, אמר קרא, "ואתה פה עמד עמדי", שכביכול אף הקב"ה בעמידה.
- **ואמר ר' אבהו** - מנין לרב שלא ישב על גבי מטה, וישנה לתלמידו על גבי קרקע, שנא' "ואתה פה עמד עמדי".
- **ת"ר** מימות משה ועד רבן גמליאל, למדו תורה מעומד.
- משמת רבן גמליאל, ירד חולי לעולם, והיו למדין תורה מיושב, דתנן משמת רבן גמליאל הזקן בטל כבוד התורה.

משה רבינו בזמן קבלת התורה	"ואנכי עמדתי בהר"	"ואשב בהר"
רב	עומד ולומד מפי הגבוהה	יושב ושונה שנית לבדו מה שלמד
ר' חנינא	לא עומד ולא יושב, אלא שוחה, כמשתחוה, וזה בכלל עמידה, וגם בכלל ישיבה	
ר' יוחנן	באמת למד תורה בעמידה	ואין ישיבה אלא לשון עכבה
רבא	רכות שאדם מבינס בנקל	קשות הטעונות ישוב הדעת

תנא (קראוה שנים יצאו) משא"כ בתורה.

תנו רבנן

בתורה	אחד קורא ואחד מתרגם	ובלבד שלא יהא אחד קורא ושנים מתרגמין, שצריכין אנו לחזור שיהו מבינין את המצות, ותרי קלי לא מישתמעו
ובנביא	אפילו אחד קורא ושנים מתרגמין שהתרגום אינו אלא להשמיע לנשים ועמי הארץ, ולא קפדי כולי האי	ובלבד שלא יהו שנים קורין ושנים מתרגמין
ובהלל ובמגילה	אפילו עשרה קורין	כיון דחביבה, יהבי דעתייהו ושמעי

מסכת מגילה דף כא:

- אביי - זה דתני במשנה שהברכה תלוי במנהג, היינו ברכה שלאחריו, אבל ברכה שלפניו, מצוה לברך,
- דאמר רב יהודה אמר שמואל, כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן, ועובר לישנא דאקדומי הוא,
- דאמר רב נחמן בר יצחק, אמר קרא, "וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי",
- ואביי אמר מהכא, "והוא עובר לפניהם",
- ואיבעית אימא מהכא, "ויעבר מלכם לפניהם, וה' בראשם".
- לפנייה מאי מברך, מנ"ח (מגילה, נסים, שהחיינו).
- לאחריה מאי מברך, בא"ה אמ"ה הרב את ריבנו והדן את דיננו... בא"ה הנפרע לישראל מכל צריהם.
- רבא - הקל המושיע.
- רב פפא - הלכך נימרינהו לתרוייהו - בא"ה הנפרע לישראל מכל צריהם הקל המושיע.

- קושית הגמ' - זה דתני במשנה בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין שלשה, הני שלשה כנגד מי?
- רב אסי - כנגד תורה, נביאים, וכתובים.
 - רבא - כנגד כהנים, לויים, וישראלים.

- קושית הגמ' - הא דתני רב שימי, אין פוחתין מי' פסוקים בבית הכנסת, (וידבר ה' אל משה עולה מן המנין, אע"פ שאין ללמוד ממנו כלום), הני עשרה כנגד מי?
- ר' יהושע בן לוי - כנגד עשרה בטלנין שבבית הכנסת.
 - רב יוסף - כנגד עשרת הדברות שנאמרה למשה בסיני.
 - רבי יוחנן - כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם, יש תשעה "ויאמר",
- ו"בראשית" נמי מאמר הוא, דכתיב "בדבר ה' שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם".

מסכת מגילה דף כא:

אמר רבא:

<p>דתנן בשלש קופות של שלש סאין תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג לידע איזה מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון, שמצוה בראשון.</p>	<p>ראשון שקרא ד' משובח</p>
<p>דתניא (למ"ד נרות צפון ודרום היו מונחים) "אל מול פני המנורה יאירו", מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי, ונר מערבי כלפי שכינה, ואמר ר' יוחנן מכאן שאמצעי משובח.</p>	<p>שני (אמצעי) שקרא ד' משובח</p>
<p>מעלין בקדש ולא מורידין.</p>	<p>שלישי שקרא ד' משובח</p>
<p>ואם יש להם ריוח בפרשה וקראו כל אחד ארבעה פסוקים כולן משובחין</p>	

תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה, **והאיזנא כולהו מברכי לפניו ולאחריה**, גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין.